

Travmayı Aşk

– *lemide* · 07 Haziran 2012

yine yoksunkapandı üstüme akrep ile yelkovanodamın nemine vuruldu şafakduvarlarımda zikreden karanlık bir gölgebilmezsin bilemezsin kiyokluğuna nasıl üşür kuşlarhıçkırır gökyüzüağlar bulutlardaniz olan sokakları hiç bilmedinyalnızlığın dizlerini karnına çeken adamın acısınınasıl kıvrılır yokluğun yarım yanına tatmadınbilir misin nasıl da güneşte üşür insansaplanır nasıl ciğerlerine buz gibi soğuksicaki bir kan kusar güneşin yüzüne topaldır yalnızlıksağırdır yoklukkekemedir kimsesizlikbenim yokluğum yetimdir canöksüzdür sensizliğimdemiştım demiştım sana gitme üşürüm diyedüşer aklım oh olsundüştü iştedün alıp gittilerbirinci dereceden suçluymuşduydum ki hüküm giymiş müebbetneyse gitmeliyim şimdibelki gelirden bulamazsın beni evde bek karanfil getirdim en kırmızısından severdin bilirim sözyarın süsleyeceğim toprağını gelin gibi beyaz papatyalarla bezeyeceğim her yanınıbirazda gözyaşı serpeceğim toprağınayalnız kalmayacaksın canayalnız kalmayacaksın bir avuç yem bıraktım ayak ucuna serçeler arkadaşlık edecek sana yarına kadar bende kal beni de al yanına